

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

ČERVEN 2010

č. 6

KDYŽ SE MODLÍTE...

Když byli učedníci svědky Ježíšovy modlitby „Abba“, s obdivem a údivem ho poprosili, aby je naučil modlit se. A co udělal on? Prostě je přijal do své modlitby Abba a vyzval je: „Když se modlíte, říkejte ‚Abba‘“ (Lukáš 11, 2).

Udělal tak z nich velkou rodinu svého Otce. Proto je podle Matouše učí také říkat ‚Abbuni‘, ‚Náš Otče‘, a tak je zcela výslovně přijímá do své lásky, do svého Dechu lásky.

Když se Ježíš modlí a přijímá nás do své modlitby, zjevuje se v dějinách spásy jako ten, který je od věčnosti, jak říká Tomáš Akvinský: Ježíš „není jakékoli slovo, ale Slovo, dýchající lásku“ („Verbum spirans Amorem“). Dech lásky vychází od Otce a od něho.

Ve velké eucharistické modlitbě ve večeradle před svou smrtí Ježíš šestkrát začíná slovem Abba. A jásá: „Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal.“ (Jan 17,6)

V každém ze šesti slovem Abba uvozených odstavců Ježíšovy Velekněžské modlitby se objevuje obšastňující myšlenka, že nás Ježíš přijal jako dar od Otce a raduje se z toho, že my, jeho učedníci, rozpoznáváme, že sám Abba nám daroval jeho, svého milovaného Syna, jako Vykupitele a Přítel. V Ježíšově modlitbě tedy jde stále o to, abychom byli trvale přijati do věčné, darující se lásky mezi Otcem a Synem ve Svatém Dechu, v dechu života a lásky.

Apoštol Pavel na třech místech výslovně říká, že sám tento svatý Boží Dech nás přijímá do Ježíšovy modlitby Abba. „Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Dech svatý“ (Římanům 5,5). „Přijali jste Dech, který vás dělá syny, dcerami Božími, Dech, ve kterém voláme: Abba – Otče“ (Římanům 8, 14-16). „Aby vám daroval zkušenost, že jste syny, dcerami Božími, seslal Bůh Dech svého Syna do našeho srdce, Dech, který volá: Abba – Otče“ (Galatským 4,6).

Zcela zvlášť útěšná a pomáhající je pro nemocné a těžce zkoušené věta z listu Římanům: „Tak také DECH (Duch) přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch (DECH) se za nás přimlouvá nevy-slovitelným lkáním. A Bůh, který zkoumá

srdce, ví, co je úmyslem DECHU, který se přimlouvá za svaté, jak to Bůh chce. Tak víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kteří milují Boha.“ (Římanům 8,26)

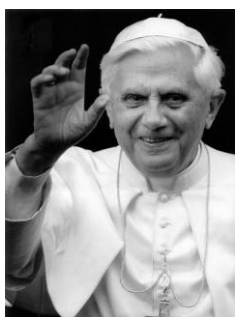
*Z knihy B, Hārihga
„Viděl jsem tvé slzy“*

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

Promluva na ekumenickém setkání

Praha, Arcibiskupský palác, 27. září 2009

*Vážení páni kardinálové, Vaše
Excellence, bratři a sestry v Kristu,*

Moji milí přátelé, Evropa stále prodělává mnoho změn. Těžko uvěřit, že uplynula jen dvě desetiletí od doby, kdy pád bývalých režimů zahájil sice nelehký, ale tvořivý přechod k politickým strukturám umožňujícím větší účast všech. Během tohoto období se křesťané spojili s ostatními lidmi dobré vůle k obnově spravedlivého politického řádu. Také dnes pokračují v hledání nových cest k vzájemnému pochopení, pokojné spolupráci a rozvoji společného dobra.

Nicméně, objevují se nové formy pokusů omezit vliv křesťanství na veřejný život – občas pod záminkou, že křesťanské učení je škodlivé pro blahobyt společnosti. Tento jev nás vybízí ke krátkému zamyšlení. Jak jsem naznačil ve své encyklice o křesťanské naději, umělé oddělování evangelia od intelektuálního a veřejného života by mělo být pobídkou ke vzájemné „sebekritice novověku“ a

„sebekritice novověkého křesťanství,“ zvlášť co se týče naděje, kterou každý z nich nabízí lidstvu (srv. *Spe salvi*, 22). Můžeme se ptát sami sebe: co může evangelium říci České republice, a samozřejmě také celé Evropě, v dnešní době, jež se vyznačuje tolika pohledy na svět?

Křesťanství má mnoho co nabídnout v praktické i etické oblasti, protože evangelium nikdy nepřestává inspirovat muže a ženy, aby se zapojili do služby bratřím a sestrám. Mállokdo by o tom pochyboval. Avšak ti, kdo mají pohled upřený na Ježíše z Nazareta a hledí na Něj očima víry, vědí, že Bůh nabízí hlubší skutečnost, která je přesto neoddělitelná od „ekonomie“ lásky činné v tomto světě (srv. *Caritas in veritate*, 2): nabízí *spásu*.

Ten pojem má sice mnoho vedlejších významů, vyjadřuje však něco základního a univerzálního o lidské touze po štěstí a dokonalosti. Naznačuje vroucí tužbu po smíření a společenství, jež samovolně vyvěrá z hlouby lidského ducha. Je to ústřední pravda evangelia a cíl, k němuž míří veškerá evangelizační a pastorační péče. Je to kritérium, k němuž křesťané

neustále soustřeďují svůj zájem, když se snaží uzdravit rány minulých rozdělení. Za tímto účelem – jak zmínil Dr. Černý – Svátý stolec s potěšením v roce 1999 hostil mezinárodní sympozium o Janu Husovi, aby usnadnil debatu o složitých a neklidných náboženských dějinách v této zemi a obecněji v Evropě (srov. Papež Jan Pavel II, *Promluva k mezinárodnímu sympoziu o Janu Husovi*, 1999). Modlím se, aby podobné ekumenické iniciativy přinesly plody nejen ve snaze o jednotu křesťanů, ale i k prospěchu celé evropské společnosti.

Čerpáme důvěru z vědomí, že poselství církve o spáse v Ježíši Kristu je vždy starobylé a vždy nové, prosycené moudrostí minulosti a překypující nadějí pro budoucnost. Když Evropa naslouchá dějinám křesťanství, naslouchá svým vlastním dějinám. Její představy spravedlnosti, svobody a sociální zodpovědnosti, stejně jako její kulturní a právní instituce ustanovené, aby uchovávaly tyto pojmy a předávaly je budoucím generacím, jsou formovány křesťanským dědictvím. Vskutku, její paměť minulosti živí její úsilí o budoucnost.

To je důvod, proč křesťané čerpají z příkladů takových postav, jako jsou svatý Vojtěch a svatá Anežka Česká. Jejich odhodlání šířit evangelium bylo podloženo přesvědčením, že křesťané by se neměli krčit ze strachu před světem, ale spíše se odvážně podělit o poklady pravdy, které jim byly svěřeny. Podobně i dnes musí mít křesťané odvahu otevřít se přítomné realitě, ocenit vše, co je ve společnosti dobré, a povzbuzovat muže i ženy k zásadnímu obrácení, které vyplývá ze setkání s Kristem a ústí do nového života v milosti.

Z tohoto pohledu jasněji chápeme,

proč křesťané musejí se všemi připomínat Evropě její kořeny. Není to proto, že by ony kořeny již dávno uschly. Naopak! Je to proto, že stále – sice jemně, ale úspěšně – dodávají kontinentu duchovní a morální výživu, jež mu umožňuje vést smysluplný dialog s lidmi jiných kultur a náboženství. Právě proto, že evangelium není ideologií, nesnaží se uzavřít vyvíjející se společensko-politické skutečnosti do strnulých schématů. Spíše přesahuje proměnlivosti tohoto světa a vrhá nové světlo na důstojnost lidské osoby v každé době. Milí přátelé, prosme Pána, aby nám vložil do duše odvahu podílet se o nadčasové pravdy vedoucí ke spáse, které formovaly a budou dál formovat společenský a kulturní pokrok tohoto kontinentu.

Spása získaná Ježíšovým utrpením, smrtí, vzkříšením a nanebevstoupením nás, kdo v něho věříme, nejen proměňuje, ale nutí nás sdílet tuto Dobrou zprávu s ostatními. Kéž dary Ducha svatého, dary poznání, moudrosti a rozumu (srv. Iz 11,1-2; Ex 35,31) osvítlí naši schopnost porozumět pravdě, které nás Ježíš učí, tak abychom neúnavně usilovali o jednotu, po níž touží pro všechny své děti znovuzrozené ve křtu a pro celý lidský rod.

S těmito myšlenkami a s bratrskou láskou k vám a k členům jednotlivých vašich komunit, vám vyjadřuji své hluboké díky a svěřuji vás všemohoucímu Bohu, který je naší pevnou tvrzí, naším nedobytným hradem a naším vysvoboditelem (Ž 144,2). Amen.

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

SVATÝ JAN KŘTITEL

Ve Znojmě je kostel na nám. TGM zasvěcen sv. Janu Křtiteli. Vyobrazen je na hlavním oltáři při kázání. Na bocích tohoto obrazu jsou sv. Zachariáš a Alžběta. U sv. Mikuláše je socha na levém bočním oltáři v rohu a barevné okno v kapli Božího hrobu. U sv. Kříže je socha sv. Jana Kř. po pravé straně v kapli sv. Anny (vlevo před Dominikánskou kaplí). Po levé straně je sv. Zachariáš. V louckém kostele je obraz na bočním oltáři. Pak bývá sv. Jan Kř. na křtitelnicích, pokud ho někdo neukradne (jako u sv. Kříže).

JAN KŘTITEL

Zemřel asi v roce 29; Předchůdce Ježíše Krista, o němž Kristus řekl: „Mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nikdo není větší než Jan“ (L 7, 28). Janovými rodiči byli jeruzalémský kněz Zachariáš a Alžběta, příbuzná Panny Marie; jeho narození jim předpověděl anděl (L 1, 5-23). Kol. r. 27 začal Jan vystupovat jako potulný kazatel, vyzýval hříšné, aby se káli, neboť království Boží je blízko a ty, kdo se vyzpovídali, omyl vodou řeky Jordánu. Získal mnoho následovníků včetně několika, kteří se později stali Kristovými apoštoly. Sám Ježíš za Janem přišel, aby se od něho nechal pokřtít, a Jan ho nazval „beránkem Božím, který snímá hříchy světa“ (J 1, 29-36). Brzy poté byl Jan uvržen do vězení,

protože vytkl Herodovi Antipovi, že se oženil se ženou svého nevlastního bratra Herodiadou. I ve vězení sledoval Ježíšovu činnost a vysílal posly, aby mu kladli otázky (L 7, 19-29). Herodes však ve slabé chvíli slíbil Herodiadině dceři Salome, že jí dá vše, co si bude přát, a Herodias dívka poradila, aby žádala hlavu Jana Křtitele. Dostala ji (Mt 14, 1-12) a tím, jak říká sv. Augustin, „neuváženě daná přísaha byla hanebně dodržena“. Je možné, že Jan strávil nějaký čas ve společenství esejců, jejichž sídlo bylo objeveno r. 1947 v Kumránu u Mrtvého moře.

(Z knihy D. Attwater:
Slovník svatých)

CHARITA

Postní almužna 2010

Dovolte mi, abych vám všem, kteří jste se zapojili do Postní almužny, upřímně poděkoval za váš finanční dar. Vaše odhodlání se zapojit do této postní starobylé křesťanské tradice je projev největší lásky k bližnímu. Rád bych poděkoval také všem kněžím za jejich podporu této postní akce ve svých farnostech a mezi věřícími. Díky vám a vašim obětem se podařilo shromáždit celkovou částku **105. 668,- Kč**

(11,58 EUR, 7 USD).

Tuto částku použijeme na operace vážně nemocných a umírajících chudých dětí na Ukrajině.

S hlubokou vděčností

Mgr. Evžen Adámek
ředitel Oblastní charity Znojmo

CHARITA POMÁHÁ OBĚTEM POVODNÍ

Z Oblastní Charity Znojmo vyjely do povodní zasažených oblastí dva týmy. Lidem pomáhají se zajištěním jejich základních životních potřeb, jako jsou jídlo, pití, mít si kam lehnout. Dalším krokem pomoci je zmapování potřeb pomocí dotazníkového sociálního šetření. Neméně důležitým krokem je podpora v oblasti psychosociální a materiální. „Komunikujeme s krizovým štábem a plníme jeho požadavky“ uvedl koordinátor Krizového týmu Jan Havelka a dodává „reagujeme na aktuální situaci.“

spět lze na konto: **5015003434/5500 u Raiffeisenbank, variabilní symbol: 333**. Pomáhat mohou dárce také prostřednictvím dárcovské sms ve tvaru **DMS POVODNE2010** na číslo 87777 (jedna DMS stojí 30 Kč, Charita obdrží 27 Kč).

Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

„On musí růst a já se musím zmenšovat“.(J 3,30)

Když je člověk vyřazen z aktivní společnosti – buď v důsledku nemoci, nebo věku – neztrácí jeho život hodnotu a smysl, ale i v této době může žít a jednat tak, že je to pro-

spěšné pro jeho osobu i pro lidi, kteří jsou v jeho blízkosti. Hodnota lidského života nezáleží na viditelných výsledcích, které je možné změřit, zvážit či spočítat, a ani na tom, jak druzí lidé hodnotí jeho život. Záleží jen na každém jednotlivci, jaký má přístup ke všemu, co prožívá. Když ho Bůh na světě nechává, má k tomu důvod a chce, aby tato část života prospěla tomu, kdo ji prožívá, i dalším lidem. Člověk má možnost se zamyslet nad životem, který prožil, zhodnotit s odstupem své jednání a získat objektivní pohled na svůj život jako na celek. Jistě se najde mnoho událostí, které jsou důvodem k vděčnosti a radosti, ale jistě si také uvědomíme svoje chyby a nedostatky ve svém jednání a ve svém přístupu k Bohu i druhým lidem. V tomto případě má každý z nás možnost litovat všeho, co rozlišíme jako špatné, a dosáhnout odpuštění. Zbavíme se tím možných výčitek a získáme tak v duši pokoj a vyrovnanost. To jsou hodnoty, které pozitivně ovlivní náš současný život.

Kristus Pán se stal člověkem a obětoval se na kříži, aby zachránil všechny lidi, a proto záleží na každém člověku, i na tom, který ho neznal nebo který žil tak, že to odporovalo Boží vůli. Bůh sám sebe nabízí každému člověku jako možnost. Záleží na každém, zda

Boha přijme a zda chce být spasen. Je však umění Boha poznat, zhodnotit svůj život a prosit o odpuštění všeho, co v něm bylo vykonáno špatně. Dokud člověk žije, má stále možnost dát svému životu takovou hodnotu, aby mohl dosáhnout věčného života.

Je možné, že v době, kdy prožíváme nelehké období života, nechápeme jeho smysl, a je proto třeba prosit Boha o světlo poznání všeho, co se v našem životě vyskytuje, a o sílu změnit to, co není dobré. Vždy máme jistotu, že dostaneme od Boha dost pomoci, abychom byli schopni žít tak, že vše bude mít trvalou hodnotu. Nemáme myslet jen na sebe, ale také na druhé lidi, za které neseme určitou odpovědnost.

Žádné období lidského života není zbytečné a každé má být prožito tak, aby to prospělo tomu, který je prožívá, a současně i ostatním lidem. Nesmí nás znepokojovat, když se nám zdá, že je některé období našeho života zdánlivě málo prospěšné.

Pravděpodobně jeho smysl a cenu pochopíme až s odstupem času a uvědomíme si skutečnosti, kterých jsme si dříve nevšimli.

*o. J. Šik
(Tomášek č. 3/07)*

Radostná událost ve Znojmě

8. května – svátek Panny Marie, Prostřednice všech milostí.

Znojemský kostel Nalezení sv. Kříže je naplněn farníky z blízka i z daleka. Věru, je proč, vždyť:

„ *velká radost všude
zní,
je Beránkův den sva-
tební!*“

Sestra M. Rajmunda Esterháziiová, mniška dominikánka, leží před oltářem, zatímco pěvecký chorální sbor vzývá v litaních všechny svaté, aby ji svými přímluvami podepřeli, když do rukou převorky S.M. Anežky Suchánkové odevzdává svou vůli jít za Božím Beránkem na jeho pozvání všude, kam ji zavolá, až do smrti, a třeba až k smrti... Kéž lampa

této moudré panny nikdy nezhasne, ale ani nezkomírá, ale naopak ať hoří stále jasněji, dokud nevstoupí na věčnou svatební hostinu!

Otec biskup Vojtěch v čele dvanácti koncelebrantů z Čech i Slovenska sloužil pontifikální mši svatou a pronesl homilii, která povzbuzuje nejen tuto nevěstu, jejíž

svatby se nyní účastníme, ale nás všechny přítomné k věrnému vytrvání v našem povolání a k jeho stále dokonalejšímu naplňování. Jako symbol věrnosti předal sestře profesce posvěcený závoj, který jí má navždy připomínat neodvolatelné zasvěcení jedině Lásce a kříž.

(S.M. Terezie Brichtová OP)

VÝROČÍ

12.5. oslavil **o. Angelik Zdeněk MIČKA OP** 65 narozeniny a 22.6. si připomene 40 let kněžství. Do Znojma přišel 1.10.2002 z litoměřické diecéze – z Jablonného v Podjěštědí. Zde byl převorem kláštera a d r. 2008 je ustanoven farním vikářem u sv. Kříže.

12.6. oslaví **o. Miloslav ČAMEK, Mgr. Ing.** 55 narozeniny. Otcem biskupem V. Cikrlem byl vysvěcen na kněze v r. 1996 a od r. 1997 působil v děkanství třebíčském a od 1.8.2003 v Hl. Mašůvkách. Kromě jiného je notářem Diecézního církevního soudu.

17.6. oslaví **o. Petr BARTONĚK** 15 let kněžství. Světícím biskupem byl V. Cikrle. Do Znojma-Louky, kde byl ustanoven administrátorem, přišel z Hostěradic. V r. 2003 byl ustanoven farářem v Břežanech u Znojma. V r. 2002 byl pověřen pastorační mládeže v děkanství znojmském.

24.6. si připomene **o. Petr Papoušek** 10 let kněžství. Světícím biskupem, znojmského rodáka, byl brněnský biskup V. Cikrle. Po vysvěcení působil v Hodoníně,

Telči a od r. 2003 ve Velkých Pavlovicích jako administrátor.

30.6. si připomene **o. Marek HLÁVKA ThLic.** 20 let kněžství. Světícím biskupem byl o. V. Cikrle. Po ročním působení ve Žďáře nad Sázavou byl ustanoven v r. 1991 administrátorem v Dyjákovičkách. V r. 1997 byl uvolněn ke studiu v zahraničí a v r. 1999 získal titul „ThLic“. V r. 2000 byl uvolněn ke službě vicerektora v Nepomucenu v Římě. Dnes je farářem ve Veverské Bitýžce.

30.6. si připomene **o. Ivo VALÁŠEK** ze Znojma 20 let kněžství. Vysvěcen na kněze byl o. biskupem V. Cikrlem a od 1.8.1990 působí v českobudějovické diecézi. Dnes je administrátorem v Soběslavi.

6.7. si připomene **o. Josef HUDEC, OCr** 25 let kněžství. V děkanství znojmském působí od r. 1988 jako administrátor v Olbramkostece, dále pak v Citonicích, Štítarech, Horním Břečkově a ve Znojmě – Hradišti. V letech 1995 až 2002 byl převorem kláštera křížovníků v Praze. V r. 2002 se vrací do děkanství znojmského,

kde je ustanoven farářem v Mašovicích a současně je jmenován 60. proboštem a komendátorem na Hradišti sv. Hippolyta ve Znojmě.

9.7. oslaví o. **Jindřich BARTOŠ, znojemský děkan** 55 narozeniny. O. Jindřich byl již za působení v Příměticích v r. 1990 ustanoven děkanem znojemským, v r. 1993 pak ustanoven farářem ve Znojmě u sv. Mikuláše. Pak následovalo jmenování i děkanem vranovským.

31.7. oslaví o. **Irenej Robert ŠIKLAR, OP** 40 let. Kněžské svěcení přijal v Olomouci u dominikánů. Do Znojma byl jmenován v r. 2001 administrátorem u sv. Kříže. V r. 2006 přechází do arcidiecéze pražské.

Všem jubilantům přejeme hodně Božích milostí a darů Ducha svatého! A k tomu ještě zdraví, aby mohli těchto darů řádně využít a rozdávat.

VŠUDE BYLO DOBŘE, ALE NA BĚHAŘOVICE SE NEDÁ ZAPOMENOUT (Rozhovor s Mons. Josefem Fialou)

Kněz Josef Fiala se narodil před 85 lety 29. března 1925 ve Valchově u Boskovic ve farnosti Žďárná. Tam měl i v roce 1950 primici. Znamená to, že letos oslavil diamantové kněžské jubileum. Po tajném vysvěcení brněnským biskupem Karlem Skoupým 16. dubna 1950 působil v Tišnově, Moravské Nové Vsi a více než padesát let v Běhařovicích. V roce 2006 ho papež Benedikt XVI. jmenoval kaplanem Jeho Svatosti s právem užívat titul monsignore. Nyní žije na odpočinku u sester svaté Hedviky v Břežanech u Znojma.

Tam jsme ho zastihli usměvavého, rozdávajícího kolem sebe i v tak vysokém věku lásku, víru a naději. Hned se ukázalo, že naše první otázka nebyla právě zdařilá...

V Břežanech jste už téměř tři roky. Jak se vám tady daří?

To je otázka, která mně coby duchovní osobě neseď. Jestli se mi tady daří nebo ne... mně sem poslal biskup, takže jsem tady z Boží vůle. A to je, myslím, v pořádku. Tedy se mi zde daří dobře.

Ale přece jen mi to nedá a zeptám se, na které z míst, kde jste působil, máte nejhezčí vzpomínky?

Všechna místa byla pěkná. Ale samozřejmě nejvíce si cením farnosti, kde jsem byl nejdéle. Do Běhařovic jsem přišel v roce 1956. Byl jsem tam pět let kaplanem a pak farářem až do roku 2007. Tedy dohromady přes padesát let.

Ostatní místa byla tedy pro vás pouhými zastávkami?

Dá se to tak říci. Protože nejprve jsem byl půl roku v Tišnově a pak pět a půl roku v Moravské Nové Vsi.

Kdy jste se rozhodl stát knězem?

Všechno je Boží milost. Byl jsem nejmladší z pěti sourozenců. Ve škole jsem měl výborný prospěch, a tak tatínek rozhodl, že půjdu do gymnasia. To byl první krok ke kněžství.

Kde jste chodil do školy?

V rodném Valchově. Gymnasium jsem navštěvoval v Boskovicích. Tam jsem chodil z domova každý den šest kilometrů pěšky.

Setkal jste se někdy s boskovickým rodákem Tomášem Špidlíkem?

Bohužel nikdy, protože on pobýval prakticky celý život mimo republiku. My jsme tady byli zavřeni v komunistickém chlívkou, on se dostal k jezuitům na Velehrad a pak do Říma. Jeho maminka měla potíže se tam vůbec za ním dostat. Do školy jsem den-

ně chodil kolem rodného domku pana kardinála a studoval s ním na stejném gymnasiu. Já jsem začínal, byl jsem v primě, a on maturoval. A všichni jsme věděli, že maturuje premiant, že výkon, který u komise podal, byl naprosto excelentní, mimořádný.

Kdy jste maturoval vy?

V roce 1944. Na teologii jsem se hned nedostal, rok jsem zůstal doma a pomáhal rodičům v hospodářství. V pětačtyřicátém jsem nastoupil do brněnského semináře. Ve čtvrtém ročníku, už po únoru jsem tam zažil zátaž veřejné bezpečnosti. Přijeli tehdy kvůli nějakému časopisu, který chtěli studenti vydat. Všech sto dvacet seminaristů vyslýchali. Sebrali nám dopisy, kontrolovali i osobní věci, trvalo to celý den i noc.

Jak se to dotklo vás?

Mně hrozilo akutní nebezpečí. Mezi svými věcmi jsem totiž měl také několik čísel misijního časopisu Říše Boží. A tam byly všelijaké informace ze Sovětského svazu, jak je tam pronásledována církev, jak se tam ničí kostely a podobně. Celou dobu výsledku jsem čekal, jak to dopadne. Ještě než mne zavolali, požádal jsem o svolení jít na záchod. Místo toho jsem se – naštěstí bez dohledu – dostal do svého pokoje, časopisy vzal a nacpal je za velkou, tam stojící skříň. U výsledku pak už na nic nepřišli, a já v tom spatřoval Boží ochranu a pomoc.

Kdy jste byl vysvěcen?

16. dubna 1950 náš ročník tajně, bez účasti veřejnosti, v kapli rezidence vysvětil biskup Karel Skoupý, který již tehdy byl v domácím vězení. Bylo to tři dny poté, co byly násilím obsazeny všechny kláštery v zemi. Nastala doba prověřování a pan biskup měl strach, že i když jsme neměli dokončená studia, že by komunisté nedovolili naše vysvěcení.

A primici jste neměl?

Ale ano. V červnu ve Žďárné v kostele svatého Bartoloměje. 5. září přišel rozkaz narukovat na vojnu. Všichni novokněží to dostali, celý seminář. Sakum pinkl.

Jak jste byl dlouho na vojně?

Měl jsem tam být tři a půl roku jako všichni pétépáci. Čtrnáct dní jsme se učili vpravo v bok a vlevo v bok, pochodem v pochod, a pak už čekal jen krumpáč. Jenže já jsem byl nemocen a po základním výcviku jsem se dostal na zdravotní dovolenou. Soudruzi mě sice i nadále navštěvovali a nedali mi pokoj, ale nakonec jsem byl zproštěn vojenské služby. V tom opět vidím Boží vůli a přízeň. Kněz je dvakrát povinen děkovat za všechno, co se mu od Boha za celý život dostalo. Našim chovancům v Břežanech, sestřičky jim říkají děti, jsem při mých oslavách říkal: Tak vy jste jako děti, tak pomáhejte mně tu dvojnásobnou povinnost plnit.

Čeho si nejvíc za kněžský život vážíte?

Jsem ve službách Pána Ježíše. Podívejte se – hmotný svět sice je, ale za chvíli nemusí být, ale co je absolutní, to je Kristovo království. To zůstane, až už jednou nebude vůbec nic. Jak to říká svatý Pavel. Když kněz někoho přivede na dobrou cestu, když ho přivede k odpuštění hříchů, tak to vše má absolutní platnost.

Vaše jméno je spjato i s vybudováním kostela v Tavíkovcích...

Ten kostel byl postaven zvlášť zázračně. Stále nám to někdo nepřál – tamní komunisté, úředníci ve Znojmě. Až parlament rozhodl v náš prospěch. Rád v poslední době slyším, že do kostela v Tavíkovcích našli cestu i ti, co tam dříve nechodili. Když jsme začínali se stavbou, měli jsme nashromážděno 120 000 korun. Mnozí se tomu smáli, ale my jsme si vedli dobře, a jak práce pokračovaly, peníze přibývaly. To Panna Maria, jíž je kostel zasvěcen, se starala o to, aby se její svatostánek dokončil.

Co chcete vzkázat čtenářům?

Aby se nebáli těžkostí a problémů v životě a důvěřovali v Boží pomoc. Všichni jsme předmětem Boží dobroty. Kdo věří v Ježíše, nikdy neprohraje.

*Za rozhovor poděkoval
Pavel Kryštof Novák*

Obnovená tradice poutí k Panně Marii Třídubské

Na první pouť po dlouhém období totality vzpomíná poutník Jan Gráf z Kojatic. Říká: „ Od našich jsem věděl, že se ke Třem Dubům putovalo už za mocnářství. Po revoluci jsem měl to štěstí, že jsem byl mezi pozvanými na pouť, která se v Mariadreieichen konala 28. března 1990. Jednalo se o pouť jubilejní u příležitosti povýšení chrámu Panny Marie Třídubské na Baziliku Minor. Přijeli jsme autobusy společně s poutníky z Přímětic s P. J. Bartošem a bylo to slavné! Byl u toho i papežský nuncius v Rakousku, kardinál Scvicarini. Bylo to tenkrát i poděkování sv. Anežce České, která byla kano-

nizována pár měsíců předtím v Římě. Všichni jsme tušili, že konečně přišla změna a že navážeme na staletou tradici, kdy naši předkové putovali na toto mariánské poutní místo každoročně. Lidé byli dojati a při setkání s přáteli a známými se objímali. Po bohoslužbě jsme se před oltářem nechali vyfotit i s P. Robertem Bössnerem. Fotografie mám dodnes schovanou na památku.“

Letošní pouti se v sobotu 10. května 2010 zúčastnilo 16 poutníků, jako vždy vedenou P. J. Bartoše. O své zážitky se podělil opět pan Jan Gráf : „ Právě na svoji první pouť ke Třem Dubům jsem vzpomínal, když jsem se rozhodl, že se letos přidám k poutníkům od sv. Mikuláše

ze Znojma. Měl jsem sice trochu obavu putovat pěšky, jako nejstarší mezi mladšími a málem mne odradilo i počasí, které se ukazovalo jako nejisté a ráno dokonce vydatně pršelo. Když však člověk odhodlaně vykročí s požehnáním a modlitbou na cestu, hned cítí, že všechno půjde dobře. A opravdu se šlo jako by náš cíl byl za humny a ne vzdálený téměř dvanáct hodin chůze. Zastávka byla v Retzu na zmrzlině a potom až v Pulkau na poutním místě Mariabründel. Tam jsme si mohli nabrat i výbornou vodu a posílit se na závěrečnou etapu, která byla opravdu náročná. Poslední úsek pochodu jsme šli lesem, cesta byla mokrá a blátivá, místy rozrytá divočáky. Stále jsme museli obcházet velké louže. Konečně, o půl sedmé k večeru jsme unaveni, ale šťastni došli do cíle. Přivítaly nás třídubské zvony a přátelé ze Znojma, kteří přijeli auty, aby nás dopravili zpět domů a přivezli nám chutné občerstvení, za což jim patří veliký dík. Završením naší pouti byla poutnická mše svatá. A co říci na závěr? Každý by měl vyzkoušet, že když se vydá na cestu s úmyslem vykonat pouť, je doslova nesen mocnou silou a modlitba je mu velkou posilou. Namáhavě putovat dokázali i lidé staršího věku a často byli na cestě i několik měsíců a mnohdy šli dokonce sami. K tomu je ovšem třeba velká odvaha, ale ovoce takové pouti stojí za to. Stále je třeba se za někoho modlit, možná si ani neuvědomujeme, komu svojí obětí můžeme pomoci. Já děkuji za tuto pouť všem, kteří ji absolvovali společně se mnou a nedali mi klesnout na cestě“.

*Podle dopisu poutníka Jana Gráfa
upravila E. J.*

Sv. Klement M. Hofbauer

V sobotu 15. května 2010 se v Tasovicích uskutečnila tradiční pekařská pouť k výročí svatořečení sv. Klementa Hofbauera, rodáka z Tasovic. Vystavovat své pekařské výrobky přijeli hlavně pekaři z Polska, mezi kterými se neztratil jediný místní vystavovatel Vítězslava Hrdinová z Hodonic s krásně nazdobeným dortem.

Za sv. Klementem připutovalo do Tasovic 300-400 poutníků z Čech, Moravy, Slovenska a Polska. Duchovní program začal v 16.00 v kostele sv. Klementa. Na pořadu byla svátost smíření, evangelizační divadlo "David a Goliáš" a poté mše sv. Hlavním celebrantem byl P. Jindřich Bartoš, děkan znojem-

ský. Jeho promluva vycházela z přísloví "co se v mládí naučíš...". P. Jindřich připomněl poutníkům na příkladě sv. Klementa, jak důležitá je v každé době křesťanská výchova v rodině.

ČESTNĚ O VÍŘE

Jaký obraz o Ježíši si můžeme vytvořit na pozadí evangelií?

Kapitola 23-24, str.101-109

Ježíš byl tesařem. Ve svých 30 letech začal kázat a shromažďovat své následovníky. Jan Křtitel vyzýval národ k pokání, v jeho kázáních byl kladen důraz na bázeň a strach.

Ježíš zdůrazňoval radost a důvěru v Boha. Na Jana Křtitele ale navázal Ježíš připomínáním nutnosti obrátit se. V novém vztahu k Bohu Bůh vystupoval jako ten, který kraluje v lidských životech, postupně proměňuje lidská srdce a vede je k novému vztahu k druhým lidem.

Ježíš zdůrazňoval Boží láskyplnou vřoucnost a bezpodmínečnou lásku ke každému člověku. Jestliže Bůh lidi miluje a odpouští jim, pak také lidé mají milovat

a odpouštět druhým, dokonce i svým nepřátelům.

V biblické tradici byl Ježíš často označován za proroka. Tímto slovem se nemyslí ten, kdo předpovídá budoucnost, ale ten, kdo přináší významné duchovní poselství pro současnost.

Mnozí velcí proroci byli často reformátoři, často způsobovali problémy a někteří z nich byli zabití.

Stejně tak byl zabit i Ježíš. Pilátovi byl představen jako židovský rebel, který sám sebe prohlašuje za židovského krále. Ježíš byl nejdříve zbičován, a na rozdíl od běžného přivazování odsouzených na smrt ukřižováním byl na kříž přibit.

To mohlo být projevem Pilátova krutého milosrdenství: bičování urychlilo proces umírání a přibitím na kříž se Ježíšovo utrpení zkrátilo. Zemřel dříve, než vojáci přišli následujícího dne zlámat

ukřižovaným kosti na nohách a sesutím jejich těl způsobit následně smrt udušením.

Ježíšovo vzkříšení je stěžejním bodem křesťanské víry. Jeho vzkříšení je něco víc než jen pouhá fakta o Ježíši: je to

především příslib pro nás: tak, jako za nás umřel, tak také za nás vstal z mrtvých. Smrt neznamená konec. Láska zvítězila.

Víra nepotřebuje žádné důkazy, protože pak by nebyla vírou.

IZS

ZNOJEMSKÝ FARÁŘ - MUČEDNÍK PADESÁTÝCH LET

V historii brněnské diecéze se odehrály už v době německé okupace a znovu v nejnejen slavné a milé události, ale bohužel i krutějších letech komunistické totality. Na události hodně smutné: Jedním z nejtemněj-faře pořádal i tajné exercicie. Poloha jeho ších období jsou padesátá léta minulého sto-působitě v blízkosti rakouských hranic za letí, kdy si komunistická totalitní moc naplání přivedla mnohé mladé lidi, ponejvíce z novala postupnou likvidaci církve. V dalšířad bohoslovců, kteří chtěli emigrovat na popsané události ilustruji pravou tvář tehdej-Západ. Pan farář neváhal a hledal cesty, jak šího "socialismu".

je dostat ven. Jenže Státní bezpečnost byla bdělá, a tak jí jeho počínání nešlo. V době,

Vzpomínám si na den 14. dubna 1950. kdy byly politické procesy v plném proudu, Bydleli jsme ve Znojmě. Maminka byla ráno si pro něj přišli. Po surovém vyšetřování ho jako obvykle v kostele sv. Kříže, který sprasice ještě na krátký čas propustili, ale pak už vovali dominikáni. Byla však toho dne silněho odvezli do Brna definitivně.

rozrušená. Vyprávěla, že čekali na začátek bohoslužby, ale kněz stále nepřicházel. Ně- kdo přinesl zprávu, že v noci všechny řehol- chtěli vytlouct doznání, že je „vaticánským níky odvezli. V kostele se rozlehl pláč... Šlišpionem“. Podle některých svědků měl být tedy narychlo pro kaplana na faru u sv. Mi- hlavním obviněným ve velkém monstrproce- kuláše, který pro shromážděné mši odsloužil. su. Současně s ním zavřeli i obě jeho sestry a

V pověstné budově v Příční ulici z něj chtěli vytlouct doznání, že je „vaticánským níky odvezli. V kostele se rozlehl pláč... Šlišpionem“. Podle některých svědků měl být tedy narychlo pro kaplana na faru u sv. Mi- hlavním obviněným ve velkém monstrproce- kuláše, který pro shromážděné mši odsloužil. su. Současně s ním zavřeli i obě jeho sestry a

O osiřelý kostel, který byl pod domini- vězněním za války, těžko mohlo odolávat kánským vedením hlavním duchovním cen-krutému mučení. Po několika dnech ho přitrem města, se pak přechodně starali kněží zvedli nahého ženám z jeho rodiny ke kon- této druhé farnosti. Teprve po nějakém čase frontaci. Byl celý zakrvácený a plný modřin. přidělil ordinariát na uprázděné místo no- Častovali ho nejhrubšími nadávkami, nazý- vého faráře. Stal se jím P. Ferdinand Ne- vali jej vaticánskou sviní a podobně. Ještě srovnal, známý exercitátor a katolický spiso- téhož dne jim pak oznámili, že spáchal sebe- vatel. Ten se hned ujal s elánem duchovní vraždu oběšením.

správy. Chodil jsem k němu na hodiny nábo- ženství, které se tehdy ještě i na gymnáziu Toto se stalo 2. června roku 1952, upro- vyučovalo jako nepovinný předmět. Otec střed století, které se tolik chlubilo svým po- Nesrovnal byl odvážný člověk. Osvědčil to krokem. Snahou jeho trýznitelů bylo rozšířit

Toto se stalo 2. června roku 1952, upro- vyučovalo jako nepovinný předmět. Otec střed století, které se tolik chlubilo svým po- Nesrovnal byl odvážný člověk. Osvědčil to krokem. Snahou jeho trýznitelů bylo rozšířit

fámy o sebevraždě. Na pohřeb pustili jenli tvrzení katanů. Dal život za své přátele, ale nejbližší příbuzné. Jedna ze sester měla vděku se na této zemi nedočkal. možnost prohlédnout si zemřelého zblízka. Na jeho krku nebyla nejmenší známka po škrcení. Přesto se našlo dost těch, kteří uvěři-

*Jan Kalný
(Z knihy Brněnská diecéze - historie a vzpomínky)*

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 6 h u **Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících.
- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli po mši sv. v Příměticích je na faře otevřena **knihovna**.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.
- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů ve Znojmě se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.
- Každé pondělí v 18 h v Příměticích mše sv.
- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.
- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby matek**.
- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.
- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.
- Každý čtvrtek v 18 h (v zimním období v 17 h) v Kuchařovicích **dětská mše**.
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.
- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600.
- **V letním období** budou mše sv. ve všední dny v Příměticích, Kuchařovicích, a Mramotcích v 18.00 h.

PŘIPRAVUJE SE

- 3.6. **slavnost Těla a Krve Páně**, v 8 a 17 h mše sv. u sv. Jana Křtitele; v Louce v 18 h; u sv. Kříže v 6.45 v 18 h.
- 3.6. ve 20,00 h **adorace** u sv. Mikuláše před 1. pátkem

- 4.6. **první pátek** – v kostele sv. Jana Kř. od 14 hod adorace a sv. zpověď mše sv. v 8 a v 17 hod.
 - 4.6. při příležitosti otevřených dveří křížového sklepa bude otevřen také kostel sv. Markéty v Příměticích
 - 5.6. **první sobota**, měsíční pouť v Hl. Mašůvkách; v 15 h německá mše sv.; v 18 h poutní mše sv. u Lurdské jeskyně, celebruje o. Václav Slouk, děkan brněnský; po mši sv. procesí Božího Těla; autobus ze Znojma v 17 h.
 - 5.6. **Turnaj v malé kopané** – 1. až 6. třída – v Citiních;
 - 6.6. v 9 h **Slavnost Božího Těla** v horním parku, Eucharistický průvod do kostela sv. Kříže; mše sv. v 10 h nebude, mše sv. u sv. Kříže v 8 h a v 18 h a u sv. Jana Kř. v 11 h budou; na Hradišti u sv. Hippolyta ve 14 h;
 - 6.6. **na Svátek sv. Norberta** bude odpoledne v 15 h v Louce tradiční **dětský den** - děti i s doprovodem jsou srdečně zvány.
 - 11.6. **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova** u sv. Kříže budou mše sv. v 6.45 a v 18 hodin.
 - 12.6. **fotbalový turnaj** – pro hráče od 6. třídy – v Citiních pro starší.
 - 9.6. v 15 h u sv. Mikuláše **křest a 1. sv. přijímání** dětí ze speciální školy.
 - 12.6. – 13.6. **Poutní slavnost sv. Antonína na Hradišti sv. Hippolyta**; slavnost začíná v sobotu v 15 h přivítáním poutníků a zahájení slavnosti v kostele sv. Hippolyta děkovnou mší sv.; otevření mezinárodní výstavy obrazů „**Melodie ticha**“; v neděli 13.6. ve 14 h **poutní procesí a mše sv.** u sv. Antonína; celebruje P. Marian R. Kosík, O.Praem, opat v Nové Říši; bližší informace na plakátech
 - 12.6. v 16 h u sv. Mikuláše **1. sv. zpověď** dětí.
 - 13.6. v 9 h u sv. Mikuláše **1. sv. přijímání** dětí.
 - 13.6. v 8 h v Louce **1. sv. přijímání** dětí.
 - 13.6. v 9.45 h v Šatově **1. sv. přijímání** dětí.
 - 13.6. v 15 h v **Popicích měsíční modlitba** za víru v příhraničí, pěší jdou z Kraví hory ve 14 h.
 - 20.6. **sbírka na bohoslovce.**
 - 23.6. středa - v 19 h u Sv. Kamene za Hnanicemi **česko-německá pobožnost**; autobus pojedje v 17,30 h z Kuchařovic, Přímětice, Znojmo – lázně, Palackého, Vídeňská u mostu, Hnanice.
 - 24.6. **Slavnost Narození sv. Jana Křtitele** u sv. Kříže budou mše sv. v 6.45 a v 18 hodin. Po večerní mši sv. bude **slavnostní požehnání restaurovaného oltářního obrazu sv. Kříže** v křížové chodbě kláštera.
 - 26.6. ve 14 h v Plenkovicích slavnostní mše sv. před kostelem s požehnáním obecního praporu, znaku a nového hostince
 - 26.6. v 18 h slavnostní bohoslužba při **otevření kostela sv. Alžběty** na Vídeňské ul. po víceleté opravě.
 - 25.6. v 17 h u sv. Mikuláše **mše sv. pro děti na ukončení školního roku.**
 - 29.6. **Slavnost sv. Petra a Pavla** u sv. Kříže budou mše sv. v 6.45 a v 18 hodin
- Pokračování kurzu víry:** 6.6. a 20.6. vždy v 18 hod - fara sv. Mikuláš

ČERVENEC

- Od 1.7. do 31.8. (o školních prázdninách) u sv. Kříže **nebudou ve všední dny ranní mše sv. v 6.45 h.**
- 1.7. ve 20,00 h **adorace** u sv. Mikuláše před 1. pátkem.

- 2.7. **první pátek** – u sv. Jana Kř. adorace před vystavenou Nejsvětější Svátostí a sv. zpověď od 14 h; mše sv. v 8 a 17 h.

- 3. a 4.7. **hlavní pout' v Hlubokých Mašůvkách.**

POŘAD POUTI:

Sobota 3. července

16.00 pěší pout' od kostela v Příměticích (vede Orel)

15.00 mše sv. v německém jazyce v kostele

16.00 křížová cesta v kostele

16.30 procesí od rybníka v Hl. Mašůvkách

17.00 přivítání poutníků, mariánská pobožnost

18.00 modlitba růžence před kostelem

19.00 *mše svatá před kostele P. Marián Kosík, opat novoříšský, světelný průvod na Kalvárii (svíce vzít s sebou), adorace v Lurdské jeskyni*

Neděle 4. července

6.00 mše svatá v kostele – P. Miloslav Čamek, farář

7.30 mše svatá v kostele – P. Jindřich Bartoš, děkan

8.30 růženec v Lurdské jeskyni

9.00 mše svatá v Lurdské jeskyni – P. Jan Bezděk, z Brna

10.30 mše svatá v Lurdské jeskyni – P. Josef Hudec, probošt

12.00 varhanní koncert v kostele

13.00 křížová cesta na Kalvárii

14.00 svátostné požehnání v kostele, rozloučení s poutníky

Příležitost ke svaté zpovědi po oba dva dny.

Autobus v sobotu ze Znojma v 17,00 hod – Vídeňská u mostu, Palackého, lázně, Přímětická, Přímětice. *Zpět po skončení celé večerní pobožnosti.*

- 3. – 10.7. **tábor pro starší** v Lukově.

- 4.7. v 10 h v Havraníkách **poutní slavnost** – slavnost sv. Cyrila a Metoděje; V Konicích, Hnanicích ani v Šatově mše sv. nebudou; všichni jsou zváni do Havraníků.

- 5.7. **Slavnost sv. Cyrila a Metoděje;** mše sv. v 8 h a v 18 h u sv. Kříže; v 9 h u sv. Mikuláše.

- 11.7. v 9 h v Příměticích **poutní mše sv. ke sv. Markétě.**

- 10.7. – 17.7. tábor pro mladší v Lukově.

- 12.7. **Slavnost Posvěcení kostela sv. Kříže;** mše svaté budou v 8 a v 18 hodin

- 18.7. v 10.30 h na Hradišti **poutní mše sv. v kapli sv. Eliáše a sv. Josefa.**

- 18.7. v 15 h v Popicích **měsíční modlitba** za víru v pohraničí; pěší jdou z Kraví hory ve 14 h; autobus nepojede.

- 25.7. na svátek sv. Jakuba bude **hlavní pout' v Konicích;** mše sv. bude v 15 h a poté společné přátelské posezení při občerstvení. Všichni jsou srdečně zváni.

- 25.7. v 18 h výroční **mše sv. na hradě Cornštejn** u Bítova.

SRPEN

- 1.8. předvečer slavnosti Porciunkule u sv. Jana Křtitele, sv. zpověď od 15 h, v 17 h zpívané nešpory a svátostné požehnání.

- 2.8. **Slavnost Porciunkule** – v kostele sv. Jana Křtitele; mše sv. v 8 a 17 h; celý den výstav Nejsvětější svátosti; sv. zpověď od 9 do 12 h, pak od 14 do 17 h; hostem bude P. Marcel Puvák z televize

NOE; po večerní mši sv. představení a beseda o televizi NOE.

- 5.8. ve 20,00 h **adorace** u sv. Mikuláše před 1. pátkem.

- 7.8. v 18 h **20. výročí měsíčních poutí v Hlubokých Mašůvkách**; hlavním celebrantem bude biskup Jan Baxant z Litoměřic; autobus odjíždí ze Znojma v 17 h.

- 8.8. **Slavnost svatého otce Dominika**, zakladatele Řádu kazatelů; mše svaté budou jako v neděli

- 8.8. v 18 h **mše sv. v Novém Hrádku** u Lukova; parkování nejbliže u bunkru mezi Podmolím a Lukovem a pak 3 km pěšky.

- 14.8. v 17 h u sv. Mikuláše německá **mše sv. při setkání rodáků**.

- 15.8. **Slavnost Nanebevzetí Panny Marie**; nedělní pořad bohoslužeb.

- 15.8. v 11 h **poutní mše sv. na hradě Bítově**; v 10.45 h průvod od studánky.

- 15.8. v 15 h **měsíční modlitba** v popické kapli, pěší z Kraví hory ve 14 h.

- 14. - 15.8. farnost Znojmo-Louka pořádá tradiční **výstavu jirhin a mečíků**; výstava je otevřena od 9 do 12 a od 14 do 18

h; během výstavy je možnost prohlídky kostela a krypty.

- 8.8. v 10.30 h na Hradišti **poutní mše sv. ke cti sv. Hippolyta**, mučedníka, patrona proboštského kostela.

- 17. – 21.8. **X. pěší pouť ze Znojma na Velehrad**.

- 21.8. ve 12 h **na Velehradě poutní mše sv.**; **autobus na Velehrad** pojedje ze Znojma v 5.30 h od lázní, Palackého a Vídeňská u mostu; Je třeba se přihlásit na faře u sv. Mikuláše; cena 200 Kč.

- 23. – 26.8. – TYNAF – týden na faře pro děti, které přijdou a chtějí si něco zahrát.

- 28.8. **Diecézní pouť rodin** ve Žďáře nad Sáz. – v klášteře – 9 - 16 h.

- 29.8. **zakončení prázdnin** na farní zahradě v Příměticích.

- 2.9. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem.

- 3.9. **První pátek**, adorace a sv. zpověď od 14 h u sv. Jana Křtitele.

- 5.9. u svatého Kříže **poutní slavnost Narození Panny Marie** (týká se milostného obrazu Panny Marie), slavnosti bude předcházet triduum, mše sv. jako v neděli

Pokračování kurzu víry: 7.6. a 21.6. vždy v 18 hod na faře sv. Mikuláše.

Změna bohoslužeb celoročně:

od 27.6.2010 nedělní mše sv. v 11h bude vždy v kostele sv. Alžběty na Vídeňské ul. Ve všední dny pondělí – sobota vždy v 8 h v kostele sv. Jana Křtitele na Masarykově náměstí (nedělní mše sv. zde bývat nebude.)

Změna bohoslužeb o prázdninách:

páteční mše sv. v 17 h v kostele sv. Jana Křtitele nebude (mimo 1. pátek) u sv. Kříže **nebudou ve všední dny ranní mše sv. v 6.45 h.**

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz

Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; nevyžádané příspěvky se nevrací. Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.

Tisk POLYGRAF Znojmo